

Kondor Katalin: A viccek ereje

2024 július 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Napjaink eseményeit illetően úgy gondolom, az a szerencsés, aki a riasztó és nehéz percekben képes segítségül hívni a humort.

Humor nélkül aligha lehetne kibírni a világot. Gondolom, ezzel a nézetemmel sokan értenek egyet. Pszichológusok, politikusok és sok-sok tragédiát átélt emberek vallottak már arról, hogy bizonyos esetekben a humor segít nekik átvészelni a nehéz időket. Napjaink eseményeit illetően úgy gondolom, az a szerencsés, aki a riasztó és nehéz percekben képes segítségül hívni a humort. Sajnos ezekben a napokban is rászorulnánk némi vidámságra, hiszen jószerével nem múlt el nap tragédia nélkül, s rossz hírből is több volt, mint jóból. Magam elég tekintélyes gyűjteménnyel rendelkezem a zseniális székely és zsidó viccekből, s nem viccből mondom, de a humor tényleg segít az embernek a zord és többnyire vérlázító gaszágok elviseléséhez. Közlök is egyet, mely vitathatatlanul ráillik mindennapjainkra, és bizony nem is vicc valójában.

Nos, Jeruzsálemben egy öregúr mindennap kimegy a siratófalhoz, immár hatvan esztendő óta. Tudomást szerez erről a CNN riporternője, aki megkeresi a bácsit, s megszólítja:

– Bocsánat uram, Rebeka Smith vagyok. Önt hogy hívják?

– Móric Fischbein – válaszolja az ember.

– Mióta jár a falhoz imádkozni?

– Körülbelül hatvan éve.

– Hatvan éve!? És miért imádkozik?

– Imádkozom azért, hogy a zsidók, keresztények és muzulmánok között béke legyen, hogy ne legyenek háborúk, és legyen vége az emberek közötti gyűlöletnek. Imádkozom azért, hogy ne legyen éhínség az egész világon.

– És mit érez most, hatvan év után?

– Mintha a falnak beszélnék...

És ez bizony nem vicc, hanem maga a valóság és igazság. Az imádkozó öregúr ugye a békét emlegette. Sem az a földjén, sem másutt nincs béke, van viszont emberek közti gyűlölet meg éhínség is. Hogy ezen jelenségeket meg lehet-e szüntetni és miképpen, arról nyilván sokan, sokféleképpen gondolkodnak, de a tisztességes emberek számára csak az a válasz létezik, hogy békét is lehet teremteni, a gyűlölet sem fertőzheti a mindennapjainkat, valamint az éhínség megszüntetésére is van orvosság. Csakhogy ezek a tisztességes emberek már régóta érzékelik, tudják, hogy megoldási javaslataikkal mintha a falnak beszélnének. A világ fura urait nem érdeklik a javaslataik.

Szinte napra pontosan tíz esztendeje, hogy néhai Chrudinák Alajos barátom és kollégám előadást tartott. Gondolom, ezt nem kell bemutatni a tisztelt olvasónak, mi, akik ismertük ezt, bizony sokan nehezményezzük, hogy írásait, filmjeit nem hallhatjuk, láthatjuk, pedig lehetne sok-sok tanulságot levonni abból, amit az a mélyveltsége, lényeglátása jelentett. Négy esztendeje már, hogy nincs közöttünk. Súlyos betegség vitte el, viszont szerencsére néhány előadását, cikkét (sajnos a filmjeit nem) páran rizzük, reménykedve, hogy valamikor még meg lehet ismertetni az érdeklődőkkel. Ő is nagyon sokszor érezhette, hogy lenyűgöző tudása, politikai ismeretei, éleslátása nem talál megértésre, tehát mintha a falnak beszélné. Nos, a már jó tíz éve is jócskán jelen lévő konfliktusról, az Ukrajna ügyében keletkező amerikai–orosz konfliktusról tartott előadásából idézek, 2014-ből. Ismétlem, tíz évvel ez előtt!! „A Fekete-tenger partján, az ukrán Odesszában a dühöngő nacionalista csöcselék a nyíltan náci Jobb Szelet fegyvereseivel megölt harminc oroszbarát ukránt, akik autonómiát követeltek, és elítélték a puccsista kijevi kormányt, amelyet Washington juttatott hatalomra. A nem kimondottan oroszbarát, transzatlanti német bulvárlap, a Bild szerint Ukrajnában már a CIA és az FBI több tucatnyi ügynöke diktálja a tempót, és vezényli, futtatja a kijevi parádét. A kormánypárti fegyveresek szétverték a tüntető ellenzékiek sátorábrát, majd a szakszervezet székházába menekülő emberekre rágyújtották az épületet. Washington, mivel nem érte el eredeti célját Ukrajnában, most egyértelműen arra törekszik, hogy beugrassa Moszkvát a Nyugat által szított ukrajnai polgárháborúba, és a nyakába varrja az ukrán konfliktus felelősségét. Ezzel azt reméli elérni, hogy lerombolja az európai–orosz gazdasági kapcsolatokat, felbátorítsa a tette kész, harcias NATO-parancsnokokat, és teljes ellenőrzése alá vonja az egyébként is szellemtelen és bizonytalan Európai Uniót.”

Nos, a jó tíz évvel ezelőtől, Chrudinák Alajos által tartott előadás első perceit idéztem fel, s már ez a rövid részlet is azt mutatja, hogy aki pontosan látta, tudta, mi történik Ukrajnában, az azt is tudta, mi lesz az „üzenet” Európa számára is. Idézek még Chrudinák előadásának záró részéből, amely a mának is szól: „Minél tovább tart az ukrajnai konfliktus, annál világosabbá válik, hogy Washington célpontja nem Ukrajna, hanem Oroszország. Ukrajna csupán ürügy, felvonulási terület, amolyan ugródeszka az Oroszország elleni esetleges háborúra, amely megalázó kapitulációra kényszerítheti Moszkvát, feldarabolná az Orosz Államszövetséget, és Oroszországot erőtlen,

tehetetlen félgymattá alacsonyítaná. Mégis, vizsgáljuk meg, milyen alapon feltételezik egyesek, hogy az Egyesült Államok a háború felé sodródik? Azért, mert az amerikai ellenzéket, a neokonzervatív, republikánus héja politikusokat, de a Fehér Házat is mindinkább felhőborította az elműlt években, hogy Moszkva egyre komolyabb kiegyensúlyozó szerepet játszik és vállal a nemzetközi konfliktusokban, különösen a Közél-Keleten, valamint a Washington és Izrael által fenyegetett országokat, Iránt és Szíriát támogatja. Moszkva a fenyegetések és megaláztatások ellenére nem ismeri el az Egyesült Államok fensőbbségét, és nem hajlandó meghunyászkodni. Ezt az öntelt amerikai szuperhatalom képtelen elviselni, amit az amerikai felsőbbrendűség hagyományai szerint valahogy meg kell torolni. Vajon Obama felfogta-e, hogy háborúba vezeti Amerikát és európai szövetségeseit Oroszország és Kína ellen? ...napjainkban ugyanis a világ ismét a háború felé tart.”

Helyben vagyunk tehát! A tíz évvel ezelőt elhangzott idézetekből kiderül, hogy ez a rendkívül mély és éleslátású kolléga, Chrudinák Alajos pontosan látta és kiválóan meg is tudta értetni hallgatóságával, hogy mi folyik itt. Nos az, hogy a világ ismét a háború felé tart. Én meg úgy éreztem, hogy az ő emlékének, éleslátásának tisztelettel adózom azzal, ha felidézek néhány gondolatébresztő megállapítását, tizenégy esztendővel az eladása és négy esztendővel a halála után. Ám attól tartok, ő is elmondhatta volna, ha élne, amit a jeruzsálemi imádkozó ember válaszolt, amikor megkérdezték tőle, mit érez ennyi imádkozás után? A válasz most is ugyanaz lehetne, amit ő mondott: „Mintha a falnak beszélnék.” És nem viccelt.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló